

De andere kant van schaatsster Ireen Wüst

'Ik ben natuurlijk niet dom'

Meisje, vrouw, olympisch kampioene, wereldkampioene, topatlete. Ireen Wüst (21) is het allemaal. En dat is niet altijd even makkelijk.

DOOR MANON COLSON / FOTOGRAFIE RENÉ BOUWMAN

SCHAATS
SPECIAL
2007/2008

GRIJZE TRICOT JURK: TED BAKER
OORBELLEN EN RING: DYRBERG/KERN
HORLOGE: CALVIN KLEIN
ZILVERKLEURIGE HAVAIANAS

Als we je vergelijken met Sven Kramer, dan...

“Daar moeten jullie nu toch een keer mee ophouden. Iedereen doet het. Ik ben ik. Sven is een jongen, ik ben een meisje.”

Kramer schreeuwt zijn ambities van de daken, jij...

“Ik heb ze ook, maar roep er niet over.”
Maar die drive van jou is toch op z'n minst gelijk aan die van Kramer?

“Als ik iets wil bereiken, wil ik iets bereiken. Het is een vuurtje dat constant van binnen flakkert. Ik hoef er ook helemaal geen moeite voor te doen om gemotiveerd te zijn, om af te zien tijdens trainingen. Dat gevoel is er. Zoals ik me op het ijs leeg kan rijden, kan ik dat ook in een training. Daar moet ik niet te veel over nadenken, dat hoort gewoon bij me.”
Hoe ga jij een seizoen in waarvan je weet dat het moeilijk is om het vorige zelfs maar te evenaren?

“Ik ben helemaal niet bezig met het verleden. Ik sta er bijvoorbeeld niet bij stil dat ik olympisch en wereldkampioene ben. Als je dat doet, denk ik dat het fout gaat. Ik wil juist heel erg fris blijven in mijn hoofd. Voor mijn gevoel kan het zeker nog beter dan vorig seizoen. Mijn tijden wil ik verbeteren. Het gaat niet alleen om resultaten.

“Stel, ik rijd straks bij het WK allround in Berlijn een persoonlijk record op de 500 en de 1500 meter, én ik rijd een supergoede drie kilometer en een goede vijf. Toch word ik derde, achter Cindy Klassen en Anni Friesinger. Dan zullen mensen teleurgesteld zijn, omdat ik geen wereldkampioene ben geworden. Maar op dat moment kan ik toch niet anders dan trots zijn? En tevreden zijn met het resultaat?”

“Tuurlijk wil je alles winnen. En ik ga ook voor de winst. Maar het zal ook voorkomen dat er situaties zijn zoals ik net omschreven heb. Ik hoop van niet. Ik hoop dat, als ik pr's rijd, ik ook win. En ja, ik weet dat het verwachtingspatroon van de buitenwereld anders is. Maar het is nog altijd zo dat ik mezelf in de eerste plaats wil verbeteren. En dan vervolgens zo hoog mogelijk wil eindigen.”

En dat is iets anders dan zeggen: 'Ik wil alles winnen.'

“Maar dat wil ik ook. Ik sta overall aan de start om te winnen. Of het nou een World Cup is, een WK of een EK. Alleen, wat ik met dat voorbeeld wil zeggen: soms kún je niet winnen.”

Dus je bent heel realistisch.

“Jahaa! Maar eh... dat is, zeg maar...”
Lachend: “Het is wel zo dat mensen dit achteraf tegen me moeten vertellen.”
Want dit is jouw truc, hè? Je ambities verpakken in een mooi, nuchter verhaal, maar eigenlijk denken: wat een onzin!

Proestend: “Nee, het is geen onzin!”
Jawel. Want diep in je hart...

“Wil ik winnen?”

Ja, natuurlijk.

“Ja. Maar het is een mooi verhaal, toch?”

Dat is het zeker. Ik trap er alleen niet in.

“Nee. Maar ja, dat zeg ik. Ik schreeuw het niet van de daken of zo. Want dan word je er ook op afgerekend.”

Kan jou dat iets schelen?

“Nou ja, een beetje. Ik ben er best gevoelig voor wat andere mensen van me vinden. Het ligt er natuurlijk wel aan welke mensen het zijn. Als ze dicht bij me staan, vind ik het belangrijk wat ze vinden. Maar als het Pietje van de slager op de hoek is, kan het me geen worst schelen.”
Maar mensen die jij belangrijk vindt, zullen jou toch nooit afrekenen op uitspraken?

“Nee, dat klopt.”

Dus kom je vanzelf bij Piet van de slager op de hoek uit. Waarom is hij dan belangrijk voor je?

“Nou, het ene moment heb ik er maling aan. Kan het me niks schelen. Er worden honderdduizend dingen over me verteld en over me geschreven in blaadjes. De ene dag ben je daar gevoelig voor, denk je: shit. En de andere dag denk je: laat maar lekker kletsen.”

Is dat typisch voor vrouwen?

“Dat denk ik wel. Vrouwen kunnen zich daar veel drukker over maken dan mannen. Over wat ‘men’ vindt, of ze wel leuke kleren aan hebben, of ze niet een te dikke kont hebben. Over niks eigenlijk. Mannen hebben veel vaker zoiets van: niet belangrijk.”

Sta je jezelf in je sportcarrière daar ook wel eens mee in de weg?

“Nee, want ik denk dat ik als sporter een ander persoon ben dan als niet-sporter.”
Er zijn twee Ireens.

“Nou, ik ben geen gespleten persoonlijkheid. Maar als sporter kan ik best egoïstisch zijn. In het echte leven ben ik dat minder.”

Maar zoals je zei: je bent geen gespleten persoonlijkheid. Je kunt de een niet uitzetten en de ander aan.

“Dus komen ze ook wel eens in de clinch met elkaar. Je moet gewoon proberen je lijn te vinden, professioneel ermee omgaan. Als het botst, is dat meestal als ik thuis ben. Dan ben ik een beetje aan het mokken. Als ik een keer ergens van baal, als iets niet goed is gegaan, dan komt het er thuis uit. Dan zal ik dat op trainingskamp niet zo snel laten merken. Dan kan ik die andere kant van mezelf makkelijker uitzetten.”

Dat Brabantse meisje dat altijd vrolijk is, is dat de echte Ireen?

“Zoals de media me neerzetten, blijf ik een jong meisje van zestien jaar dat altijd maar hard in de camera schreeuwt.

Overwinningen seizoen 2006/2007

WK afstanden	Salt Lake City	1000 meter
WK afstanden	Salt Lake City	1500 meter
World Cup	Eindklassement	1500 meter
World Cup	Calgary	1500 meter
World Cup	Calgary	1000 meter
WK allround	Heerenveen	
World Cup	Turijn	1500 meter
NK allround	Heerenveen	
World Cup	Berlijn	Ploegenachtervolgving
NK afstanden	Assen	1500 meter
NK afstanden	Assen	1000 meter

SPIJKERJURK: LIU JO,
Ketting: DYRBERG/KERN,
ZONNEBRIL: OAKLEY

WITTE TOP: BABY PHAT
ZWARTE JEANS: H&M
HAKJES: ZARA
OORBELLEN: DYRBERG/KERN
HORLOGE: CALVIN KLEIN

Maar ik ben natuurlijk niet dom, ik heb mijn vwo-diploma, heb ook een serieuze kant. Mensen denken dat ik een zondagskind ben. En dat ben ik in principe wel. Ik heb een super thuissituatie, heb lieve ouders, een lieve broer en zus. Ik heb altijd heel veel liefde en aandacht gekregen. En alles gaat nu voor de wind. Maar ik moet er hard voor werken, moet er keihard voor afzien in de zomer. Ik heb ook wel eens een dag dat het niet gaat, dat ik aan alle kanten voorbij word gefietst door de rest. Baal ik als een stekker, denk ik: gaat het wel goed komen? Heb ik mijn onzekere momenten. En die zijn er ook op het ijs.”

Je bent 21 jaar, hebt er nu twee volledige seizoenen bij het grote TVM op zitten, je hebt veel gewonnen. Wat doet dat met je?

SPIJKERJURK: LIU JO
ZILVERKLEURIGE BIKINI: FCUK
Ketting: DYRBERG/KERN
HORLOGE: BREITLING

“Ik denk dat ik het eerder laat weten als ik het ergens niet mee eens ben. Als ik er geen zin in heb. Vroeger vond ik het heel moeilijk om nee te zeggen. Bij elke interviewaanvraag zei ik: kom maar langs. En dan achteraf balen. Na het eerste EK allround dat ik reed in Heerenveen, had ik elke dag alleen maar journalisten in huis. Aan het einde van de week was ik zó op. En boos op mezelf. “Nu weet ik beter wat goed is voor me. Zeker na een toernooi wil ik gewoon mijn rust. Daar kan ik nu nee tegen zeggen. Er is zoveel gebeurd in korte tijd, dan leer je ook vanzelf wel hoe je het moet doen. In het begin heb ik het van mensen om me heen geleerd, mensen die het voor me deden. Ze doen dat nog steeds, alleen heb ik het idee dat ik het zelf meer onder controle heb.”

En je lichaam? Heb je dat ook steeds meer onder controle?

“Nou, je hebt nooit controle. Voor hetzelfde geld val je, schaatst iemand je onderuit, heb je een blessure, schiet het in je rug. Controle? Ik vind het lastig. Je hebt geen garantie dat het elk jaar harder gaat, alleen maar omdat je ouder bent, je je lichaam beter kent. We zijn voortdurend op zoek naar onze grenzen. En die grens is een heel smalle balans: ik zit er tegenaan of ik val er vanaf. Dat is wat we met Gerard Kemkers aan het uitzoeken zijn: hoeveel kan je aan? Daarin verschilt iedereen.”

“Ik val er wel eens eerder af dan Renate Groenewold, gewoon omdat ik jonger ben. Op die momenten vind ik dat heel erg lastig. Tijdens het trainingskamp in Hamar afgelopen zomer heb ik één dag rustig aan moeten doen, terwijl de rest doorging. Dan ben ik zwaar chagrijnig, omdat ik van mezelf vind dat ik dat óók moet kunnen. Terwijl ik weet dat mijn lichaam echt die rust nodig heeft. Dat voel ik aan alle kanten, zo moe ben ik dan. Toch ben ik boos. Niet op iemand, maar op mezelf, op mijn lichaam. Waarom laat het me in de steek? Waarom kan het niet leuk meedoen?”

“In het eerste jaar bij TVM had ik die momenten vaker dan nu. Ik heb geleerd te relativiseren. Ik weet dat rust net zo belangrijk is als trainen, dat ik zonder die rust niet beter word. Ik denk dat ik er ook meer vrede mee heb. Door te zien dat het werkt, dat ik heel goede seizoenen kan draaien. Dat geeft rust.”

Wat wil je dit seizoen nou winnen?

“Ik hoop heel veel.”

Ik dacht dat je ging zeggen: ik ga mijn best doen, en dan hoop ik dat ik mezelf verbeter...

“Kan ik ook wel weer zeggen.”

Maar wat wil je? Alles?

“Eigenlijk wel. Maar dat klinkt zo arrogant, toch?”

Helemaal niet.

“Als sporter moet je dat misschien ook zijn. Als mens denk ik: Jezus, dat is arrogant. Maar als sporter denk ik: ja, dat wil je ook bereiken, waarom zou je het niet kunnen zeggen?”

Wanneer wil je er voor het eerst staan?

“Eigenlijk wil ik er vanaf de NK afstanden tot en met de WK afstanden staan. Net als vorig jaar.”

Kan dat wel?

“Ik heb vorig jaar bewezen dat ik het kan. Toen heb ik een heel zwaar programma gereden, met het WK sprint en de allroundtoernooien. Dat wil ik dit seizoen weer proberen. En dan zal ik dus een dubbel programma moeten draaien. Dat ik dan in maart op ben, kan me niet schelen.” ●

STYLING: SABINE MOOYEN
HAIR + MAKE-UP: CLARISSA@MAXMODELS

COLBERT VAN WIT KOSTUUM: LAUNDRY INDUSTRIE
TOP: SCHIESSER
SIERADEN: DYRBERG/ KERN

Ireen Wüst kijkt terug op...

Het verloren EK allround

“Gelukkig kon ik na het EK meteen door naar het WK sprint. Zodat ik die fout van het EK kon rechtzetten, voor mijn gevoel en voor de buitenwereld. Stel dat ik na het EK naar huis was gegaan; dan had ik van iedereen een arm om me heen geslagen gekregen, zo van: kop op, joh. Twee keer zo iets horen, is goed. Maar als je het vaker hoort, ga je er zelf zo in zitten. Raak je eigenlijk dieper in het dal. Nu kwam ik thuis na de tweede plek bij het WK sprint en waren er alleen maar positieve reacties. Die troostende woorden zijn natuurlijk positief bedoeld, maar ze zorgen ook voor een beetje zelfmedelijden. Terwijl je daar niet op zit te wachten. Je wilt als sporter het beste van jezelf laten zien en ik denk dat dit de manier was. Ik kon laten zien: je moet me nog niet afschrijven, hoor.”

Het gewonnen WK allround

“Ik had echt het idee dat ik klaar was voor het WK allround. Gek genoeg was ik ook helemaal niet zenuwachtig. Er was wel gezonde spanning, maar gewoon zo van: mwah, ik voel me heel sterk. Ik was er voor mezelf van overtuigd dat ik een goed toernooi zou rijden. Dat het wel goed zou komen. Als ik het podium had gehaald, dan was het ook top geweest. Dat had ik nog nooit gedaan. Het was gewoon een weekeinde waarin alles klopte.”

De WK afstanden

“De World Cup in Calgary was eigenlijk leuker dan de WK afstanden in Salt Lake City. Het ijs was daar ook beter. Maar ja, de 1500 meter in Salt Lake was super, de 1000 meter was even spannend door een misstap. En de drie kilometer, waarop ik als vijfde eindigde, was een zware tocht... Daar kwam ik mezelf na drie, vier ronden tegen. Vrij vroeg dus.”